

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

ΑΑΔΕ

Ανεξάρτητη Αρχή
Δημοσίων Εσόδων

Καλλιθέα 18 / 02 / 2019

Αριθμός Απόφασης **674**

ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΕΠΙΛΥΣΗΣ ΔΙΑΦΟΡΩΝ

ΥΠΟΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΕΠΑΝΕΞΕΤΑΣΗΣ

ΤΜΗΜΑ Α2

Ταχ. Δ/νση : Αριστογείτονος 19

Ταχ. Κώδικας : 176 71 - Καλλιθέα

Τηλέφωνο : 213 1604561

Fax : 213 1604567

ΑΠΟΦΑΣΗ

Ο ΠΡΟΪΣΤΑΜΕΝΟΣ ΤΗΣ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗΣ ΕΠΙΛΥΣΗΣ ΔΙΑΦΟΡΩΝ

Έχοντας υπ' όψη:

1. Τις διατάξεις:

α. του άρθρου 63 του ν. 4174/2013 (ΦΕΚ Α' 170).

β. της παρ. 1 του άρθρου 17 του ν. 4389/2016 (ΦΕΚ Α' 94)

γ. της παρ. 3 του άρθρου 47 του ν. 4331/2015 (ΦΕΚ Α' 69)

δ. του Π.Δ 111/2014 (ΦΕΚ Α' 178) «*Οργανισμός του Υπουργείου Οικονομικών*»

ε. του άρθρου 6 της υπ' αριθμ. Δ6Α1058824 ΕΞ 2014 (ΦΕΚ Β' 865, 1079 και 1846) Απόφασης του Γενικού Γραμματέα Δημοσίων Εσόδων του Υπουργείου Οικονομικών «*Ανακαθορισμός της εσωτερικής διάρθρωσης και των αρμοδιοτήτων οργανικών μονάδων της Γενικής Γραμματείας Δημοσίων Εσόδων και μετονομασία ορισμένων από αυτές*», όπως τροποποιήθηκε και ισχύει.

στ. της ΠΟΛ 1064/12-04-2017 Απόφασης του Διοικητή της Ανεξάρτητης Αρχής Δημοσίων Εσόδων (ΦΕΚ Β' 1440/27-04-2017).

2. Την ΠΟΛ 1069/04-03-2014 Εγκύκλιο της Γενικής Γραμματείας Δημοσίων Εσόδων του Υπουργείου Οικονομικών,

3. Την υπ' αριθμ. Δ.Ε.Δ. 1126366 ΕΞ 2016/30.08.2016 (ΦΕΚ 2759/τ.Β'/01.09.2016) Απόφαση του Προϊσταμένου της Διεύθυνσης Επίλυσης Διαφορών,

4. Την από **19/10/2018** και με αριθ. πρωτ. ενδικοφανή προσφυγή της επιχείρησης με την επωνυμία «.....», με **δ.τ.** και **ΑΦΜ:**, που εδρεύει στο, επί της και αρ., κατά των από **05/09/2018** και αριθμούς,, και Οριστικών πράξεων διορθωτικού προσδιορισμού **ΦΠΑ** χρήσεων **2013, 2014, 2015** και **2016** αντίστοιχα, που εξέδωσε ο προϊστάμενος της ΔΟΥ ΦΑΕ Αθηνών και τα προσκομιζόμενα με αυτήν σχετικά έγγραφα,

5. Τις ανωτέρω Οριστικές Πράξεις του προϊσταμένου της ΔΟΥ ΦΑΕ Αθηνών, καθώς και την από **05/09/2018** έκθεση μερικού ελέγχου Φόρου Προστιθέμενης Αξίας της ίδιας ΔΟΥ, επί της οποίας εδράζονται οι προσβαλλόμενες πράξεις των οποίων ζητείται η ακύρωση,

6. Τις απόψεις της ανωτέρω φορολογικής αρχής.

7. Την εισήγηση του ορισθέντος υπαλλήλου του Α2 τμήματος επανεξέτασης, όπως αυτή αποτυπώνεται στο σχέδιο της απόφασης,

Επί της από **19/10/2018** και με αριθ. πρωτοκόλλου **ενδικοφανούς προσφυγής** της επιχείρησης «.....», με **δ.τ.** και **ΑΦΜ:**, η οποία κατατέθηκε **εμπρόθεσμα**, δεδομένου ότι η κοινοποίηση των προσβαλλόμενων πράξεων έγινε στις **19/09/2018**, μετά δε τη μελέτη και την αξιολόγηση όλων των υφιστάμενων στο σχετικό φάκελο εγγράφων και των προσβαλλόμενων λόγων της ενδικοφανούς προσφυγής, επαγόμαστε τα ακόλουθα:

Σύντομο Ιστορικό

Με βάση τις υπ' αριθ./....../...../2017 και/....../...../2018 εντολές ελέγχου του Προϊσταμένου της ΔΟΥ ΦΑΕ Αθηνών διενεργήθηκε στην προσφεύγουσα μερικός έλεγχος Φ.Π.Α. για τις χρήσεις 2013, 2014, 2015 και 2016, από τη διενέργεια του οποίου προέκυψαν τα κατωτέρω:

Η προσφεύγουσα, η οποία δραστηριοποιείται μεταξύ των άλλων και στην παροχή υπηρεσιών μίσθωσης αυτοκινήτων, συνήψε από το έτος 2011 **Σύμβαση Δικαιόχρησης (franchising)**, με την αλλοδαπή Γαλλική εταιρεία μίσθωσης αυτοκινήτων «.....», δυνάμει της οποίας ανέλαβε την μίσθωση οχημάτων με το σήμα «.....». Η σύμβαση ορίστηκε πενταετής, αρχόμενης από την 1η Απριλίου 2011 έως την 31η Μαρτίου 2016 μετά δε από παράτασή της, ισχύει μέχρι σήμερα.

Περαιτέρω, από το περιεχόμενο της σύμβασης, προκύπτει μεταξύ των άλλων ότι:

Η προσφεύγουσα συνεργάζεται με καταστήματα του δικτύου που έχει αναπτύξει σε παγκόσμιο επίπεδο η ως άνω αλλοδαπή εταιρεία, και έχει υποχρέωση να εξυπηρετεί κατά προτεραιότητα το δίκτυο και τις κρατήσεις που γίνονται μέσω σχετικού συστήματος που έχει αναπτύξει, υποχρεούται δε, να έχει στη διάθεση του ομίλου συγκεκριμένο αριθμό αυτοκινήτων, προκειμένου να μπορεί να καλύψει τις ανάγκες των πελατών που επιθυμούν να μισθώσουν ΕΙΧ. Συγκεκριμένα, οι πελάτες που επιθυμούν να μισθώσουν ένα όχημα, απευθύνονται μέσω Internet είτε σε κάποιον πράκτορα, είτε σε κατάστημα του ομίλου όπου κατοικούν, προκειμένου να μισθώσουν όχημα στη χώρα που επιθυμούν, εφόσον ο όμιλος έχει κατάστημα ή συνεργασία στη χώρα αυτή. Στην περίπτωση που ο πελάτης επιθυμεί την μίσθωση οχήματος στην Ελλάδα η προσφεύγουσα τιμολογεί τον πράκτορα ή την εταιρεία του ομίλου που έχει μεσολαβήσει για τη μίσθωση και εισπράττει το αντίτιμο της μίσθωσης, που ο πελάτης έχει ήδη προεξοφλήσει κατά την κράτηση, ενώ ο πράκτορας – μεσάζων, αμείβεται για τη μεσιτεία του, η οποία υπολογίζεται ως ποσοστό του συνολικού αντιτίμου της μίσθωσης. Η διαχείριση των τιμολογήσεων, γίνεται κεντρικά από τον όμιλο, ενημερώνοντας τα μέλη του για την είσπραξη των αμοιβών της μίσθωσης, μεσιτείας κλπ. Επιπλέον, ο όμιλος έχει καθορίσει ρητά τον τρόπο τιμολόγησης κάθε μέλους, και παρέχει σ' αυτά πρότυπα τιμολογίων, προκειμένου να υπάρχει ομοιόμορφος και τυποποιημένος τρόπος τιμολόγησης μεταξύ των μελών του.

Η προσφεύγουσα, για τη βραχυχρόνια μίσθωση ΕΙΧ αυτοκινήτων στην Ελλάδα, εκδίδει προς την εταιρεία του ομίλου ή τον πράκτορα τιμολόγιο, ως καθαρή αξία αυτού αναγράφει την αξία της μίσθωσης, μετά δε την προσθήκη ΦΠΑ 23% ή 24%, προκύπτει η συνολική αξία του τιμολογίου, από την οποία αφαιρεί την αξία της μεσιτείας και το υπόλοιπο αποτελεί το πληρωτέο ποσό που εισπράττει τελικά η προσφεύγουσα.

Ενώ όμως στα εκδοθέντα τιμολόγια η προσφεύγουσα, αναγράφει διακεκριμένα το ποσό του ΦΠΑ με ποσοστό 23% ή 24% το οποίο εισπράττει από τον πελάτη, καταχωρούσε αυτά στα βιβλία της στο λογ/μό «..... **Ενοίκια μεταφορικών μέσων χονδρικής 0%**» με τη συνολική αξία εκάστου τιμολογίου (χωρίς να διαχωρίζει και να καταχωρεί διακεκριμένα την καθαρή αξία και το ΦΠΑ εκροών αυτού).

Πέραν των ανωτέρω, διαπιστώθηκε ότι οι εν λόγω συναλλαγές, αφορούν τη βραχυχρόνια μίσθωση αυτοκινήτων που μισθώνονται στην Ελλάδα, για τις οποίες σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 14§12 του ν. 2859/2000, τόπος παροχής υπηρεσιών είναι η Ελλάδα.

Κατόπιν αυτών, από τον προϊστάμενο της ΔΟΥ ΦΑΕ Αθηνών εκδόθηκαν οι κατωτέρω Οριστικές Πράξεις Διορθωτικού Προσδιορισμού ΦΠΑ:

- Με την υπ' αριθμ./2018 Πράξη, χρήσης 2013, καταλογίστηκε στην προσφεύγουσα Χρεωστικό Υπόλοιπο ΦΠΑ ποσού **438.704,82€**, πλέον πρόσθετων φόρων βάσει των άρθρων 53 και 58 του ν. 4174/2013 ποσού **395.492,39€**, ήτοι συνολικό καταλογισθέν ποσό ύψους **834.197,21€**.
- Με την υπ' αριθμ./2018 Πράξη, χρήσης 2014, καταλογίστηκε στην προσφεύγουσα Χρεωστικό Υπόλοιπο ΦΠΑ ποσού **1.263.143,16€**, πλέον πρόσθετων φόρων βάσει των άρθρων 53 και 58 του ν. 4174/2013 ποσού **378.942,96€**, ήτοι συνολικό καταλογισθέν ποσό ύψους **1.642.086,12€**.
- Με την υπ' αριθμ./2018 Πράξη, χρήσης 2015, καταλογίστηκε στην προσφεύγουσα Χρεωστικό Υπόλοιπο ΦΠΑ ποσού **1.293.493,62€**, πλέον πρόσθετων φόρων βάσει των άρθρων 53 και 58 του ν. 4174/2013 ποσού **492.050,73€**, ήτοι συνολικό καταλογισθέν ποσό ύψους **1.785.544,35€**.
- Με την υπ' αριθμ./2018 Πράξη, χρήσης 2016, καταλογίστηκε στην προσφεύγουσα Χρεωστικό Υπόλοιπο ΦΠΑ ποσού **634.094,40€**, πλέον πρόσθετων φόρων βάσει των άρθρων 53 και 58 του ν. 4174/2013 ποσού **317.047,21€**, ήτοι συνολικό καταλογισθέν ποσό ύψους **951.141,61€**.

Η προσφεύγουσα, με την υπό κρίση ενδικοφανή προσφυγή, ζητά την **ακύρωση** ή την **τροποποίηση** των ανωτέρω πράξεων του Προϊσταμένου του Κ.Ε.ΜΕ.ΕΠ, προβάλλοντας τους κατωτέρω τυπικούς και ουσιαστικούς λόγους:

1. Πλημμελής ερμηνεία και εσφαλμένη εφαρμογή των διατάξεων του άρθρου 14§12 περίπτ. ια' του ν. 2859/2000 σε συνδυασμό με τις διατάξεις της Απόφασης ΠΟΛ. 1148/17-06-2013 σχετικά με την έννοια της «βραχυχρόνιας μίσθωσης» μεταφορικών μέσων, και
2. Ακόμη και αν θεωρηθεί ότι ορθώς ο έλεγχος έκρινε ότι οι εκροές που αφορούσαν παροχή υπηρεσιών με διάρκεια μίσθωσης κάτω των τριάντα ημερών αποτελούν πράγματι βραχυχρόνια μίσθωση οχημάτων, κατά το άρθρο 14§12 περ. ια' του ν. 2859/2000, για την οποία οφείλεται ΦΠΑ στην Ελλάδα, πλημμελώς για τον υπολογισμό του ύψους των φορολογητέων εκροών η φορολογική αρχή έλαβε υπόψη το σύνολο των τιμολογίων στον λογαριασμό «..... – Ενοίκια μεταφορικών μέσων χονδρικής 0%» του ισοζυγίου, καθόσον κατά τον δειγματοληπτικό έλεγχο διαπιστώθηκε ότι ποσοστό 10,34% των καταχωρημένων τιμολογίων (ήτοι 3 σε δείγμα 29) αφορούσαν πράγματι παροχή υπηρεσιών με διάρκεια μίσθωσης άνω των τριάντα ημερών.

Επειδή με τις διατάξεις του ν. 2859/2000 (Α' 248), ορίζονται μεταξύ των άλλων τα ακόλουθα:

Στο **άρθρο 2** ότι: «1) Αντικείμενο του φόρου είναι: α) η παράδοση αγαθών και η παροχή υπηρεσιών, εφόσον πραγματοποιούνται από επαχθή αιτία στο εσωτερικό της χώρας από υποκείμενο στο φόρο που ενεργεί με αυτή την ιδιότητα, [...]»

Στο **άρθρο 35** ότι: 1) Για την παράδοση αγαθών, την ενδοκοινοτική απόκτηση αγαθών και την παροχή υπηρεσιών, υπόχρεοι στο φόρο είναι: α) ..., β) ..., γ) ... δ) ..., ε) ..., στ) ..., ζ) ..., η) ..., θ) ..., ι) οποιοδήποτε άλλο πρόσωπο, το οποίο αναγράφει τον φόρο στα τιμολόγια που εκδίδει ή σε άλλα ισοδύναμα με αυτά στοιχεία».

Επειδή σύμφωνα με την υπάρχουσα νομολογία (**ΣτΕ 773/2016**) "Η αληθής έννοια των ως άνω διατάξεων είναι ότι, οποιοδήποτε πρόσωπο χρεώνει φόρο σε φορολογικό στοιχείο που εκδίδει, έστω και αν ο φόρος αυτός είναι μεγαλύτερες του προβλεπόμενου, υποχρεούται στην απόδοση του φόρου αυτού στο Δημόσιο. Εξάλλου, στο μεν άρθρο 23§1 [ήδη 30§1 ν. 2859/2000] του νόμου αυτού ορίζεται ότι, ο υποκείμενος στο φόρο δικαιούται να εκπέσει από το φόρο που αναλογεί στις ενεργούμενες από αυτόν πράξεις, το φόρο με τον οποίον έχουν επιβαρυνθεί η παράδοση αγαθών και η παροχή των υπηρεσιών, που έγιναν σε αυτόν και η εισαγωγή αγαθών, που πραγματοποιήθηκε από αυτόν, στο δε άρθρο 25§1 του ίδιου νόμου [ήδη άρθρο 32§1

ν.2859/2000], όπως τροποποιήθηκε με το άρθρο 1 παρ. 38 του Ν. 2092/1992, προβλέπεται ότι, το δικαίωμα έκπτωσης του φόρου μπορεί να ασκηθεί, εφόσον ο υποκείμενος στο φόρο κατέχει.... α) ..β) νόμιμο τιμολόγιο, ή άλλο αποδεικτικό στοιχείο, που επέχει θέση τιμολογίου, από τα οποία αποδεικνύονται οι παραδόσεις αγαθών και η παροχή υπηρεσιών, που γίνονται σε αυτόν και ο φόρος με τον οποίο επιβαρύνθηκαν.

Επειδή, από την ανωτέρω διάταξη του άρθρου 28§1 περ. δ του Ν.1642/1986 ερμηνευόμενη σε συνδυασμό με τις λοιπές παρατεθείσες διατάξεις του ίδιου νόμου, που προβλέπουν ότι, δικαίωμα έκπτωσης, έχει ο κατέχων σχετικό τιμολόγιο, ή άλλο στοιχείο που επέχει θέση τιμολογίου συνάγεται ότι, ο εκδότης τέτοιου φορολογικού στοιχείου, εφόσον πάντως ενέγραψε σε αυτό, ποσό ως φόρο προστιθέμενης αξίας, έχει εκ μόνης της αναγραφής του φόρου υποχρέωση απόδοσης του στο Δημόσιο. Ως εκ τούτου άλλωστε, επί αποδόσεως του φόρου αυτού δεν υπάρχει αξίωση επιστροφής του, μη εφαρμοζομένου στην περίπτωση αυτή του άρθρου 27§1 του ως άνω νόμου, περί επιστροφής αχρεωστήτως καταβληθέντος ποσού φόρου, διότι το αποδιδόμενο ποσό, αναγραφέν σε τιμολόγια, ή άλλα στοιχεία φόρου, δεν καταβάλλεται κατά τα ανωτέρω αχρεωστήτως (ΣτΕ 1877/1994, ΣτΕ 3693/1997, ΣτΕ 4013/2005)

Επειδή, το ΔΕΕ ερμηνεύοντας τις διατάξεις της προαναφερθείσας έκτης Οδηγίας, έχει κρίνει ότι, ενόψει του γεγονότος ότι, η εν λόγω οδηγία δεν προβλέπει καμία διάταξη, περί διακανονισμού εκ μέρους του εκδότη του τιμολογίου, του κακώς αναγραφέντος σε αυτό ΦΠΑ, στα κράτη μέλη εναπόκειται καταρχήν ο καθορισμός της διαδικασίας, κατά την οποία είναι δυνατός ο διακανονισμός αυτός, υπό την απαραίτητη προϋπόθεση ότι, ο τελευταίος δεν εξαρτάται από τη διακριτική τους ευχέρεια. Ας σημειωθεί δε ότι, στην εθνική νομοθεσία για τον ΦΠΑ δεν προβλέπεται ειδική διαδικασία διακανονισμού, ή επιστροφής εσφαλμένως αναγραφέντος ΦΠΑ, ούτε άλλωστε η αναιρεσίβλητη εταιρεία ισχυρίζεται κάτι τέτοιο. Περαιτέρω, το ίδιο δικαστήριο, (το ΔΕΚ) έχει κρίνει ότι, οσάκις ο εκδότης του τιμολογίου έχει εξαλείψει εγκαίρως και πλήρως τον κίνδυνο απώλειας φορολογικών εσόδων, η αρχή της ουδετερότητας του ΦΠΑ απαιτεί να είναι δυνατός ο διακανονισμός του κακώς αναγραφέντος σε τιμολόγια ΦΠΑ, χωρίς να μπορεί ο διακανονισμός αυτός να εξαρτηθεί από την καλή πίστη του εκδότη του ως άνω τιμολογίου,...

Εφόσον ο ανωτέρω φόρος ανεγράφη στο εκδοθέν από την αναιρεσίβλητη εταιρεία, τιμολόγιο και απεδόθη στο Δημόσιο, ανεξάρτητα από τον αν τον είχε εισπράξει, ή όχι, η τελευταία από τον αντισυμβαλλόμενο της (εκμισθώτρια), δεν ήταν επισημοποιημένη, ως αχρεωστήτως καταβληθείς, δεδομένου μάλιστα ότι, η εταιρεία αυτή (αναιρεσίβλητη) δεν ισχυρίστηκε ότι, στην προκειμένη περίπτωση είχε εξαλειφθεί πλήρως και εγκαίρως ο κίνδυνος απώλειας για το Δημόσιο φορολογικών εσόδων, είτε διότι, επί παραδείγματι είχε ειδοποιήσει εγκαίρως την αρμόδια για τον παραλήπτη του ενδίκου τιμολογίου φορολογική αρχή, είτε διότι, είχε αποκτήσει και καταστρέψει το ανωτέρω τιμολόγιο, πριν αυτό χρησιμοποιηθεί από το λήπτη του (ΣτΕ 4013/2005)».

Επειδή στην προκειμένη περίπτωση η προσφεύγουσα στα εκδιδόμενα εκ μέρους της φορολογικά στοιχεία ανέγραφε διακεκριμένα το ποσό του ΦΠΑ με ποσοστό 23% ή 24%, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 35§1 περίπτ. ι' του ν. 2859/2000 και της σχετικής νομολογίας (ΣτΕ ΣτΕ 773/2016, ΣτΕ 362/2009, ΣτΕ 4013/2005), είχε υποχρέωση απόδοσης αυτού στο Δημόσιο.

Επειδή περαιτέρω στο άρθρο 14 του ν. 2859/2000 (Α' 248), όπως αντικαταστάθηκε με τις διατάξεις του άρθρου 20§1 του ν. 4141/2013 (Α' 81) και ισχύει από 01/01/2013 ορίζεται ότι: «1) Ορισμοί. Για τους σκοπούς της εφαρμογής του παρόντος άρθρου: [...] ε) Για την εφαρμογή της παραγράφου 12, ως «βραχυχρόνια μίσθωση» νοείται η συνεχής κατοχή ή χρήση μεταφορικού μέσου για διάστημα που δεν υπερβαίνει τις τριάντα ημέρες, ενώ, όσον αφορά τα πλωτά μέσα, η συνεχής κατοχή ή χρήση για διάστημα που δεν υπερβαίνει τις ενενήντα ημέρες. [...] 12) Μίσθωση μεταφορικών μέσων i) **Ο τύπος βραχυχρόνιας μίσθωσης μεταφορικού μέσου:** α) Είναι το εσωτερικό της χώρας, εφόσον το μεταφορικό μέσο τίθεται πράγματι στη διάθεση του πελάτη στο εσωτερικό της χώρας. β) Δεν είναι το εσωτερικό της χώρας, εφόσον το μεταφορικό μέσο τίθεται πράγματι στη διάθεση του πελάτη εκτός του εσωτερικού της χώρας. ii. **Ο τύπος μίσθωσης, εκτός από τη βραχυχρόνια μίσθωση**, μεταφορικού μέσου σε μη υποκείμενο στο φόρο: α) Είναι το εσωτερικό της χώρας, εφόσον ο μη υποκείμενος στο φόρο λήπτης είναι εγκατεστημένος ή έχει τη μόνιμη κατοικία ή τη συνήθη διαμονή του στο εσωτερικό της χώρας. β) Δεν είναι το

εσωτερικό της χώρας, εφόσον ο μη υποκείμενος στο φόρο λήπτης δεν είναι εγκατεστημένος ή δεν έχει τη μόνιμη κατοικία ή τη συνήθη διαμονή του στο εσωτερικό της χώρας».

Επειδή η προσφεύγουσα με τον πρώτο από τους ισχυρισμούς της, προβάλλει ότι η σύμβαση με την Γαλλική εταιρεία «.....», μπορεί να θεωρηθεί μακροχρόνια, διότι σε περίπτωση διαδοχικών συμβάσεων ή σε περίπτωση παράτασης της ίδιας σύμβασης, η διάρκεια που πρέπει να λαμβάνεται υπόψη είναι η διάρκεια της συνεχούς κατοχής ή χρήσης του μεταφορικού μέσου, πλην όμως, ο εν λόγω ισχυρισμός, δεν προκύπτει ούτε από το περιεχόμενο της σύμβασης, ούτε από τον τρόπο έκδοσης των τιμολογίων (στα οποία χρεώνει διακεκριμένα ΦΠΑ) και επομένως θεωρεί η ίδια τις επίμαχες μισθώσεις ως βραχυχρόνιες.

Περαιτέρω, επί του δεύτερου ισχυρισμού της προβάλλει ότι, ακόμη και αν θεωρηθεί ότι ορθώς ο έλεγχος έκρινε ότι οι εκροές που αφορούσαν παροχή υπηρεσιών με διάρκεια μίσθωσης κάτω των τριάντα ημερών αποτελούν πράγματι βραχυχρόνια μίσθωση οχημάτων, κατά το άρθρο 14§12 περ. ια' του ν. 2859/2000, για την οποία οφείλεται ΦΠΑ στην Ελλάδα, πλημμελώς για τον υπολογισμό του ύψους των φορολογητέων εκροών η φορολογική αρχή έλαβε υπόψη το σύνολο των τιμολογίων στον λογαριασμό «..... – Ενοίκια μεταφορικών μέσων χονδρικής 0%» του ισοζυγίου, καθόσον κατά τον δειγματοληπτικό έλεγχο διαπιστώθηκε ότι ποσοστό 10,34% των καταχωρημένων τιμολογίων (ήτοι 3 σε δείγμα 29) αφορούσαν πράγματι παροχή υπηρεσιών με διάρκεια μίσθωσης άνω των τριάντα ημερών, πλην όμως, η ίδια η προσφεύγουσα θεωρεί όλες τις επίμαχες μισθώσεις ως βραχυχρόνιες, δεδομένου ότι στα εκδοθέντα τιμολόγια χρεώνει διακεκριμένα και εισπράττει από τον πελάτη ΦΠΑ.

Επειδή οι διαπιστώσεις του ελέγχου, όπως αυτές καταγράφονται στην από 05/09/2018 έκθεση μερικού ελέγχου ΦΠΑ της ΔΟΥ ΦΑΕ Αθηνών, επί της οποίας εδράζονται οι προσβαλλόμενες πράξεις, κρίνονται βάσιμες, αποδεκτές και πλήρως αιτιολογημένες,

Αποφασίζουμε

Την **απόρριψη** της από **19/10/2018** και με αριθ. πρωτ. ενδικοφανούς προσφυγής της επιχείρησης και **ΑΦΜ:**, που εδρεύει στο, επί της και και την **αποδοχή** των από **05/09/2018** και αριθμούς,, και Οριστικών πράξεων διορθωτικού προσδιορισμού **ΦΠΑ** χρήσεων **2013, 2014, 2015** και **2016** αντίστοιχα, που εξέδωσε ο προϊστάμενος της ΔΟΥ ΦΑΕ Αθηνών

Οριστική Φορολογική υποχρέωση – καταβαλλόμενο ποσό βάσει απόφασης

α/α	Οριστική Πράξη Διορθ. Προσδ/σμού ΦΠΑ	Χρήση	Συνολικό Ποσό καταλογισμού βάσει Ελέγχου	Παρούσας Απόφασης		
				Χρεωστικό Υπόλοιπο ΦΠΑ	Πρόστιμο άρθρ. 53 και 58 ΚΦΔ	Συνολικό ποσό καταλογισμού
1	/2018	2013	834.197,21€	438.704,82€	395.492,39€	834.197,21€
2	/2018	2014	1.642.086,12€	1.263.143,16€	378.942,96€	1.642.086,12€
3	/2018	2015	1.785.544,35€	1.293.493,62€	492.050,73€	1.785.544,35€
4	/2018	2016	951.141,61€	634.094,40€	317.047,21€	951.141,61€
Σύνολα			5.212.969,29€	3.629.436,00€	1.583.533,29€	5.212.969,29€

Εντελλόμεθα όπως αρμόδιο όργανο κοινοποιήσει με τη νόμιμη διαδικασία την παρούσα απόφαση στον υπόχρεο.

Ακριβές Αντίγραφο

ΜΕ ΕΝΤΟΛΗ ΤΟΥ ΠΡΟΪΣΤΑΜΕΝΟΥ
ΤΗΣ Δ/ΝΣΗΣ ΕΠΙΛΥΣΗΣ ΔΙΑΦΟΡΩΝ
Ο προϊστάμενος της Υποδιεύθυνσης
Επανεξέτασης

Σ η μ ε ί ω σ η: Κατά της απόφασης αυτής επιτρέπεται η άσκηση προσφυγής ενώπιον των αρμόδιων Διοικητικών Δικαστηρίων εντός τριάντα (30) ημερών από την κοινοποίησή της.
